

En oplevelse rigere

En beretning om at være værnepligtig ombord på Kongeskibet Dannebrog!

Af Nanna Elkrog Lyck

Styrmandsaspirant TORM

Dannebrog 2010

Student, HF-søfart 2009

Den 11. januar 2010 kl 0800 stod jeg i uvisheden om hvad der skulle til at foregå de næste 9 måneder. Jeg stod på Søværnets Sergent og grundskole i Frederikshavn og skulle nu til at aftjene min værnepligt ombord på Kongeskibet Dannebrog.

Jeg havde blandede følelser i maven. Vi var samlet 39 unge værnepligtige i et mindre lokale. Det første vi lærte var at sige "Halløj" i stedet for ja og "Hænderne op af lommen". Det var noget man skulle vænne sig til. Efter udlevering af uniformer, og efter den første uges strabadser lagt bag os, startede vi med søværnets basisuddannelse. Her lærte vi at skyde, gebærde sig på søværnets præmisser, udtale af diverse sømandsord, stå ret, og have huen på om luv og af om læ.

Det var en stor omvæltning for mange, men efter de 3 måneder på grundskole kunne vi både stå ret og ordet "Halløj" var blevet naturligt at nævne. Vi havde også lært at være presset til det yderste, kommet tættere på hinanden og lægge et drop i hånden på sin sidekammerat. Vi var nu klar til at mønstre ombord på Kongeskibet Dannebrog, som havde ligget ved kaj på Flådestationen Frederikshavn vinteren over. Den 9. april 2010, stod vi alle klar i det fineste puds, og var klar til kommandohejsning i Frederikshavn. Hvorefter Kongeskibet stævnedes ud på 3 ugers forskole. Vi havde alle fået tildelt et skibsnummer, som nu fulgte os resten af tiden ombord. Jeg selv fik skibsnummer 207. Til dette skibsnummer hørte nogle pligter og ansvarsområder og ikke at forglemme en køje.

Nr. 207 ved sin køje - Hvis man skulle have lidt privatliv, trak man forhængen for!!

Skibsnummer 207 har den opgave at være skibets faste rorgænger, hvilket indebærer, at hver gang skibet skal til kaj, sejler i snævre farvande eller har lods, sidder 207 ved roret. Hertil var ansvarsområdet at broen skulle holdes pæn og ren -

Herunder ikke at forglemme messinghåndtagene på styrepulten og andre steder, skulle være så skinnede blanke, at man kunne spejle sig i det.

Efter 3 uger på forskole, var vi alle kommet ind i de vante rutiner, bla. at blive purret med en bådmandspibe og efterfølgende stemmen af den vagthavende sergent, der klingede gennem udpurringsanlægget på hele skibet: "Rejse, Rejse ud af køjerne. Godmorgen Dannebrog klokken er 0700". Rutiner såsom havari, brand, og manøvrerulle var man også kommet godt ind i, og hvilken pligt man havde under hver rulle sad godt fast i hukommelsen. Den 7. maj, var skibet i sin fineste stand: al messing, rustfrit, køjer samt skoene var pudset. Det var dette øjeblik alle værnepligtige havde ventet på, nemlig at hilse på Hendes Majestæt Dronningen og Hans kongelige højhed Prins Henrik. Der var officiel ombordstigning og Kongeskibet Dannebrog var fortøjet til Bøje 1 i Københavns havn. Herefter var togt 2010 endelig skudt i gang. Vi drog af sted på vores første officielle tur, nemlig vores første danmarkstur, vi skulle besøge Århus, Kolding, Koldby Kås på Samsø og Femø ved Lolland. Det var en uge med receptioner, travlhed blandt de værnepligtige og rutinerne skulle spille maks.

Vores første ankomst var i Århus Havn, alle var spændte og glædede sig til at vise hvad de havde lært på de 3 ugers forskole. Kokkene arbejde på højtryk, de værnepligtige i den kongelige afdeling knoklede med at dække op til receptionen og de resterende værnepligtige der hørte til på dækket havde også nok at se til, skibet skulle skinne endnu engang. Da vi nærmede os havnen, steg spændingen og jeg 207 sad ved roret og førte skibet til kaj. Da jeg kunne begynde at se tusindvis af fremmødte på kajen, sad man med et lille smil på læben, det var en fantastisk oplevelse, og dette var kun 1 ud af mange. Men den første officielle ankomst husker man som noget helt specielt.

Månederne gik, og skibet lagde flere og flere sømil bag sig, og de værnepligtige fungerede nu som en del af den faste besætning. Vi besøgte op til flere danske havne, og en hel speciel oplevelse var da man kom til ens hjemhavn, hvor familien, naboer, venner og bekendte stod og tog imod skibet. Nemlig Sønderborg havn.

Vi havde to længere sørejser, nemlig til Færøerne og Frankrig. Så der skulle gøres klar til at sejle i dårligt vejr, atlant-klargøring. Under dæk skulle alt surres.

Skibets rulninger var der mange, der ikke kunne affinde sig med, så vi fik tilladelse til at opholde os i den kongelig spisesal, der ligger midtskibs. Men det varede nu ikke længe før det var tilbage til ens egen køje.

Men mange fik kendskab til havets kræfter og hvordan det kan påvirke. Så søsyge blev en hverdag for mange af de værnepligtige.

Mellem en kvart og en halv million mennesker rejste til Stockholm omkring den 19. juni for at opleve det kongelige bryllup mellem Kronprinsesse Victoria og Prins Daniel. Kongeskibet *Dannebrog* deltog også i festlighederne.

Kort efter ankomsten begyndte det at vrimle med kongelige besøgende. Det danske og norske kronprinspar gæstede også skibene og kajen. Men den lille Prins Christian slog dem alle med sin charme. Han kom ombord i forbindelse med en af prøverne på kirke-ceremonien, og han blev hurtigt optaget af Wii-spillet nede i vores cafeteria. Han fik lov at være med, til stor glæde både for ham selv og de værnepligtige.

Den 17. september 2010, hvor vi lige havde afsluttet vores sidste Danmarks tur, fortøjede vi for sidste gang i Bøje 1 i Københavns havn. Nu var det blevet tid til den officielle ilandstigning. Skibet skulle puds op en sidste gang, og der var nu en lidt trykket stemning over feltet. Hele besætningen blev samlet på

agterdækket til afsked med Hendes Majestæt dronningen og Hans kongelige højhed Prins Henrik, her fik vi alle et håndtryk og et ønske om god vind fremover.

Herefter satte vi kursen mod Frederikshavn, hvor vi skulle lægge skibet til kaj for sidste gang. Jeg husker tydeligt da vi gik igennem molerne i Frederikshavn, og der blev der spillede "I am sailing" i hele skibet som den endelige afslutning på togtet.

Vi har sejlet meget og oplevet en del, skibet har sejlet godt 10.000 sømil, og vi har besøgt 4 lande heraf har vi været i Sverige 3 gange, og på trods af al vores brok over skæve arbejdstider, vagterne, pudsning af messing osv. osv. Har det, at være værnepligtig ombord på Kongeskibet Dannebrog været en oplevelse for livet, som aldrig vil gå i glemmebogen. Og lur mig om ikke oplevelsen bliver genfortalt mange gange i årene fremover.

